



אמרי שפר 'קסא'  
מתוך 'ליקוטי שמואל'  
מלקט שמואל אייזיקוביץ  
[eisikovits1@gmail.com](mailto:eisikovits1@gmail.com)

אומר ה'חפץ חיים': העושה פשרה בענייני התורה אף אם כוונתו רצויה, דומה הוא לאדם הלוקח סחורה מהחנות ומשליך אל הנהר, שכל העומדים סביבו חושבים שנטרפה עליו דעתו, ואף שהאנשים מסופקים אם אדם זה משוגע או לא, לי ברור דבר אחד, שהמשליך אינו בעל החנות והסחורה אינה שלו.

אומר רבינו בחיי, אם יש לך ממון, תנצל אותו עכשיו. אל תחכה. עשה עמו דברים טובים בנפש חפצה וברוח נדיבה. צרכי עמך מרובים. תן צדקה וכסף. יש הרבה רעיונות בשבילך, היכן להשקיע את הכסף ששלחו לך משמים. יש כוללים, קרנות צדקה, אנשים פרטיים וארגונים עולמיים. יש לך היכולת להדר במצוות, ולהשקיע כספים בדקדוקי הלכה שונים. המיליון שיש לך ביד הוא פיקדון אצלך. קיבלת אותם כדי לקיים בו הן מצוות שבין אדם לחברו והן מצוות שבין אדם למקום. זאת המשימה שמוטלת לפתחך, וזאת השקעה שאוכלים פרותיה בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא!

אומר ר' עקיבא: אתה חושב שלהספיק הרבה בזמן מועט זה סוד ההצלחה בחיים?! ממש לא! כל סוד ההצלחה, זה להתמיד ולהיות עקבי. וזה בכלל לא משנה מה הכמות, זה יכול להיות דף ליום, וזו יכולה להיות שורה של גמרא ביום. אם תהיה עקבי – תצליח!

אין ספק, כל אחד מאתנו גם משפיע וגם מושפע. (שמואל אייזיקוביץ)

איש האמונה לא מסתפק בידיעה שכלית - פילוסופית שיש א-לוקים, אלא מנסה לפגוש את א-לוקיו באופן פנימי בכל מערכות החיים, "להרגיש" אותו ולהתדבק בו. "שעיקר הדעת, שידע את ה' יתברך בליבו ולא במוחו לבד. היינו, שימשיך ויקשר את הדעת, לתוך הלב" (רבי נחמן מברסלב, ליקוטי עצות).

א-לוקים טבע בעולמו חוק מחוקי הבריאה: אין מושג של "לא מאמין". לנו ניתנה הבחירה במה להאמין.

אם אדם עושה משהו ולא מבין את משמעותו, הוא חש חוסר סיפוק. אנחנו מרגישים אי נוחות כשאין לנו תשובה. לכן התורה מרגיעה אותנו כשהיא אומרת לנו בגלוי, שאנחנו עוסקים במצווה שמשמעותה נשגבת מאיתנו. נוכל להרגיש יותר בנוח, אם נבין שלא מצפים מאיתנו לדעת. (הרב יעקב ויינברג ע"ה, ראש הישיבה הקודם של "נר ישראל")

אמר הכתוב "זאת חקת התורה", אם רצונך שהתורה תחקק בזיכרונוך, העצה היא "אשר 'צוה' ה' לאמור", עליך ללמוד ולשנות הפרקים מאה פעמים ואחד כמספר צו"ה בגימטריא ק"א, ולא תשכח לימודך. (מקור ברוך)

אמר רבי יחיאל מאלכסנדר: להעמיד פנים שוחקות בשעה שכסיל מבקש לומר מילתא דבדיחותא, גם זה בבחינת גמילות חסד..

אתה צריך לצאת למסע ארוך לפני שאתה יכול להבין באמת כמה שהבית הוא מקום נפלא.

בבא שלא לקח כסף ואמרו עליו שהוא ממש בבא מציאה.

בור ברשות הרבים - הגה"צ רבי יחזקאל סרנא זיע"א היה אומר, שפניו של אדם הרי הם בגדר רשות הרבים וכשמעמיד פנים ועצבות, הרי זה בגדר בור ברשות הרבים, וכשמאיר פנים שמחות לכל אדם הרי הוא משרה שמחה על סביבתו.

בלעם? שרצה לבלוע את עם ישראל.

בלקט מאוצר החסידות (ע' 56) הובא מה שאמר רבי אייזל חריף מסלונים בדרך הלצה מדוע סדרו מסדרי הש"ס את מסכת גיטין קודם מסכת קידושין, הרי אין אדם מגרש את אשתו אלא אם כן קידשה תחילה. אלא להודיעך שהקדים הקב"ה רפואה למכה...

בעשרת הדברות הראשונות אין את האות ט', הואיל וסופן להשתבר, וכדברי רב אשי: חס ושלום פסקה טובה מישראל, א"ר יהושע הרואה ט' בחלומו, סימן יפה לו, שהפעם הראשונה שהאות ט' כתובה בתורה היא המילה טוב - "כי טוב". (בבא קמא נה).

בפסוק "מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל" יש ו' תיבות, כנגד 6 מקדשות שהיו לישראל: גלגל, שילה, נוב, גבעון, בית-ראשון, בית-שני (בעל הטורים).

בשבוע הקרוב יחול צום שבעה עשר בתמוז, יום הבקעת חומות ירושלים. ואיך ניתנה לשונא שליטה בעיר הקודש והמקדש, איך ניתן עם ה' למשיסה? "בית שני, שהיו בו תורה ועבודה וגמילות חסידים, מפני מה חרב? מפני שנאת חנם", פירוד לבבות. וכשיש פירוד מבקיע השונא, כובש האויב! "חלק לבם, עתה יאשמו"!

בשלהי פרשת חקת ירא משה רבינו מפני עוג מלך הבשן. לא בגובהו לבד הוא מפחיד, כי גם נשא על ראשו הר, להשליכו ולקבור כולנו כאחד. הקב"ה מצוה אל תירא אתו כי בַּיָּדךָ נִתְּתִי אֶתוֹ! זה בידיים שלך! תבחר - לנוס או להתמודד, להישבר או לפעול! משה נוטל גרזן! בוחר לפגוע באיום! קופץ ומתאמץ מול המכשול! מכה את עוג בקרסולו ומפילו. עוג' הפך לביטוי לכל דבר גדול ומאיים. יש התמודדויות, ויש בנו כח לקפוץ, להתרומם ולנצח! הגישה תלויה בנו!

דעתו של ציס"ע הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זיע"א היתה שיותר טוב לעבוד באופן עצמאי ולא לעבוד אצל אחרים. כי העובד אצל אחרים תולה עצמו באחרים ומצפה מהם לקבל למחית ביתו, משא"כ העובד העצמאי תלוי בחסדיו של השי"ת ושם בו מבטחו לא.

דרך העולם לברך מיד בבקרו של יום ברכת שהכל נהיה בדברו על קפה ורמז יש בדבר, כי משקה זה נעשה ממים רותחים וחלב קר, מסוכר מתוק וקפה שהוא מר בטבעו שחור ולבן, להורות לאדם מיד בתחילת יומו - איזה מקרה שיארע לך בחמימי או בקרירי, מתוק או מר, 'שהכל נהיה בדברו' - בדבר ה'.